

II

Неси в душі свою найкращу думу,
Свою сердечну мрію золоту,
Шляхом життя, посеред крику й шуму,
У вічності глибоку самоту.

Та, ідучи, не розсипай проміння,
Не обтрясай небесної роси,
Щоби в момент найбільшого терпіння
Мав ти світило вічної краси.

Текст наводиться за збірником [«Богдан Лепкий. Поезії», 1990](#) . [Цикл «Intermezzo»](#);